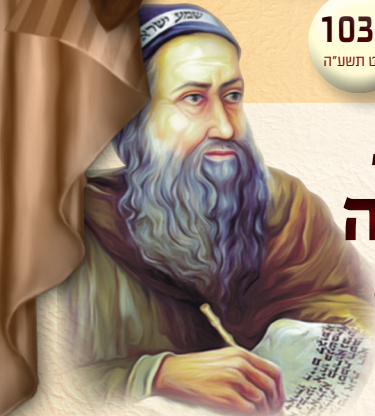

1033
שנת תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 61

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זֵהר
וּמְצַטְרֵף ל־250,000 לִזְמַנֵּי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֵּהר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיִיל
אֵת עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זֵהר
הַקְּדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוֹר.

תְּפִילָּה קֶצֶרָה לְאוֹמְרָה קֶדָם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּדַחִילו
וְרַחִימו, וְרַחִימו וְדַחִילו, לְיַחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגְנו אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקֹּשֶׁר
עֲצָמוּ בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַתְּנוּבִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׂמוּ בְּרַחֲמֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹאצְרֵנו
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַאנוּ, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזֵּהר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פעמים], (סוד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

580454064 ט'ר

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים על: 0527651911 - www.ha-zohar.info

כשרוצה לעלות לפני ה' יתברך, ולכך אנו אומרים שומר את עמו ישראל. ויש פחד בלילה מכמה מזיקים, שיש להם רשות להזיק מי שיוצא מפתח ביתו, ולכך אנו מקדימים לומר ושומר צאתנו ובואנו:

אות כ. וכתב בספר שמות (דף קל"ג ע"ב), הקדושה של עמידה שהיא בעשרה צריך בלשון הקדש, אבל קדושה דסדרא שהיא ביחיד, לכך היא בתרגום. וסימן לדבר, שנים מקרא ואחד תרגום, פירוש שנים שהם רבים צריך לשון הקדש, ובתרגום די אח:

אות כא. וכתב בספר דברים (דף קל"ד ע"ב) מעלת מי שמוציא בשפתיו התפלה, הקשה בפסוק (קבלת י' ט) כי עוף השמים יוליך את הקול, כי אחר שכתוב (מלניס י' ט) בחדר משכבך מי יוליך הקול, ותירץ, כי כל מה שחושב האדם אינו עושה דבר אלא אם כן מוציאו בשפתיו והוא אינו מכוין בו, ואחר שמוציא הדבור אותה המלה בוקעת האויר והולכת ושטה בעולם ולוקחים אותה כמה בעלי כנפים, לכן מי שמתפלל צריך להוציא בשפתו.

אות כב: וכתב בספר דברים (דף קפ"ו ע"ב), מי שאינו רוצה לענות אמן, עליו נאמר (ירמיה ב' יג) אותי עזבו, ומה עונש יש להם לחצוב להם בורות מורידין אותו לגיהנם מדרגה אחר מדרגה, עד שמורידין אותו לאבדון, ואם עשה כראוי מעלין אותו מדרגה אחר מדרגה לאור באור פני מלך, ועליהם נאמר (תהלים לא, טז) אמונים נוצר ה'.

אות כג: וכתב בספר שמות (דף ק"ג ע"ב), העמידה צריך בלחש, לפי שהמלאכים הממונים לקבל העמידה

להיכנס לתוך הפתחים באהבה, ואין מעכבים בידינו. ואם תאמר, וכי רמאות יש חס ושלום כלפי מעלה, יש לומר כי המלאכים הם קדושים יותר ממנו והם נוטלים קדושה יותר, שאילולי שאנו נוטלים ומושכים עלינו קדושת אלו, לא היינו יכולים לקדש שם שמים ולהיות חברים עימם, וכבודו יתברך לא היה משתלם למטה ומעלה אלא על ידי שאנו מתחברים כאחד עם מלאכי השרת ומשבחים אותם. מה שכן האמת, כדי שיהיו חברים עמנו בקדושה, ולכך קדושה זאת אנו אומרים אותה בלשון הקודש, כי כל דבר שבקדושה צריך לשון הקדש וצריך עשרה, אבל קדושת וכו' לציון היא בתרגום שאפילו יחיד אומרה. ואם תאמר, אם כן הקדיש שהוא בעשרה למה סדרו אותו בתרגום, יש לומר, כי טעם גדול בדבר שהוא עולה בכל הרוחות ומשבר כל הקליפות של צד אחר, ולכך אנו צריכים לומר בלשון אחר לשון ארמי, שהוא של אותו הצד ולענות אמן בכל כחנו, כדי לשבר כחם ולהוסיף כח בגבורה של מעלה, ולכך אנו אומרים אותו בלשון תרגום, לומר, כי צד אחר על כרחו שלא בטובתו ישתבר ויענה אמן, כי האל יתברך הוא השליט על כל:

אות יט: וכתב עוד בספר שמות (דף ק"ל ע"ב), תפלת ערבית הוא להגין עלינו מפחד בלילות מכמה צדדים, פחד של גיהנם, כי באותה שעה טורדים הרשעים בגיהנם ונותנים להם ענשם בלילה על חד תרין מהיום, וזהו טעם שאנו מקדימים לומר והוא רחום בערבית, אמנם בשבת שאין פחד גיהנם אין אנו צריכים לומר. ויש פחד בלילה של קטרוג הנשמה

פירש מי שחוטף אלף של אחד שלא יהא נראה כאומר חס ושלוש אי חד יאריכו ימיו.

אות ד: וכתב בספר במדבר (דף ק"ב ע"ג קכ"א ע"ב), טעם פסוק (ספלים כה, ה) לדוד אליך י"י נפשי אשא שאומרים בנפילת אפים, וטעם למה באלפא ביתא זו אין בה אות וי"ו, ותירץ, כי הסוד הוא כי בשעת נפילת אפים יכוין האדם בדעתו כאלו מוסר נפשו למיתה ומוסרה ביד קונו, וזהו אליך ה' נפשי אשא. ויראה האדם את עצמו כאילו נפטר מן העולם, ובוזה יתכפרו לו כל עונותיו, שיש עון שאינו מתכפר לאדם אלא במיתה, ולזה אין בו וי"ו שאות וי"ו היא מעץ החיים, וכאן בשעת נפילת אפים צריך האדם למסור נפשו ולהראות עצמו כאלו מת:

אות ה: וכתב בספר בראשית (דף רכ"ט ע"ג ר"ל ע"ב), (ספלים קמ"א, ב) תכון תפלתי קטורת לפניך משאת כפי מנחת ערב, אמר, שטעם קטרת בתפלת המנחה יותר מכל התפלות, לפי שהקטרת במקום שישנו יש שמחה בעולם ואינו מניח לשום מזיק להתגבר בעולם, וזהו שכתוב (משלי כ, ט) שמן וקטרת ישמח לב, ולזה הכהן הגדול כשהיה מקריב ומדליק הנרות, אז היה מקטיר (שמות ל, ז) בהטיבו את הנרות יקטירנה, לכך נתכון דוד ע"ה להזכיר הקטורת בתפלת המנחה, לפי שבעת המנחה מתגבר בעולם צד אחר, ולזה הזכירו לדחות כל החיצונים.

אות ו: וכתב עוד בספר בראשית (דף קל"ג ע"ב), שיהא אדם זהיר הרבה בתפלת המנחה, לפי שבאותה שעה מתעורר הדין בעולם.

נקראים אזנים, ואם אותה התפלה נשמעת לאזני האדם אין שומעין לה למעלה, לכן צריך ליזהר.

אות כד: וכתב בספר שמות (דף י"ז ע"ב), כשהאדם מרים ימינו למעלה בתפילה צריך לכוין באצבעו למעלה, כמו שכתוב (שמות י"ח, יג) והיה כאשר ירים משה ידו.

אות כה: וכתב בספר בראשית (דף רמ"ט ע"ב וע"ג), מעלת השליח צבור בפסוק (ישעיה ג, ז) צהלי קולך בת גלים, רמז, כי כל המשבח לאל יתברך בקול, צריך שיהיה לו נעיונות שיערב לאחריים קולו ואם לאו לא יקום, וראיה מהלויים דכתיב (במדבר ת, כה) ומבן חמשים שנה ישוב, שאז אין קול האדם ערב.

אות א: וכתב בספר שמות (דף ר' ע"ב), כל המוסר נפשו לשמים בעת נפילת אפים, הקדוש ברוך הוא קורא על האדם הזה שלום למטה, כמו שכתוב (שופטים ו, מד) ויקרא לו י"י שלום, וכל ימיו קורים לו כך למעלה, ובשעה שנפטר מהעולם.

אות ב: וכתב בספר דברים (דף רפ"ה ע"ב), כל השומע ברכה ואינו עונה אמן, עליו הכתוב אומר, (שמואל ב, ז) ובוזי יקלו. וכשיוצא מן העולם מכריזים לפניו, סגרו לפניו שערי שמים ולא יכנס כמו שהוא לא פתח פיו לומר אמן, אוי לו אוי לנשמתו.

אות ג: וכתב בספר בראשית (דף קכ"ב ע"ב), תוספתא, פתח ריש מתבתא ואמר, מאן דפסק יתפסק, מאן דקצר יתקצר, מאן דקצר יתארך. פירוש מי שפוסק דברי תורה לדברים בטלים יפסק מן העולם, מאן דקצר שמקצר האמן ואינו אומר בנחת, יתקצרו ימיו, מאן דקצר

מעלת השבת ותפלותיו

אות ה: וכתב בספר בראשית (דף כ"ד ע"ג), בשני קשורים מתקשרת הנפש בראש חודש ושבת, בתחלה היא מתקשרת עם הרוח אשר בגן עדן של מטה, ומשם הולכת ומתקשרת עם הנשמה שהיא בצרור החיים והיא שבעה ונוזנית משני צדדים, וזהו (ישעיה נה, ט) והשביע בצחצחות נפשך, ממש הנפש היא שבעה בשתי צחות של מעלה ומטה.

אות ו: וכתב בספר שמות (דף פ"ח ע"ב), הטעם שאנו מתפללין במנחה שבת (תהלים סט, טז) ואני תפלתי, לפי שבימות החול לעת המנחה מדת הדין החזק שולט בעולם, אבל ביום השבת כל הדינים הם כפופים ואינם נעורים בעולם, וזהו עת רצון, שאף שהוא עת מנחה ביום השבת הוא עת רצון, ובזאת השעה נסתלק משה רבינו ע"ה, וכן כתוב (דף ק"ז ע"ג).

אות ז: וכתב שם טעם ג' פסוקי צידוק הדין שאנו אומרים במנחת שבת, כנגד משה רבינו ע"ה ויוסף עליו השלום ודוד ע"ה, בתחלה אנו אומרים צדקתך כנגד יוסף הצדיק ע"ה, כי בשעה שמת, כל השבטים נפלו בגלות, פתחו עליונים ואמרו (תהלים לו, ז) צדקתך כהררי אל. (תהלים קיט, קמב) צדקתך צדק לעולם כנגד דוד ע"ה, כי כשמת מחלוקת רבו בישראל, ועל זה אנו אומרים ותורתך אמת. (תהלים עא, יט) וצדקתך אלהים עד מרום, כנגד משה רבינו ע"ה, כי כשמת נאסף הכל תורה שבכתב ושבעל פה:

אות א: וכתב בספר שמות (דף ר"ד ע"ג), סוד שנמצא בספר שלמה ע"ה בענין השבת, שכתוב וינפש, ודרשו ז"ל כיון ששבת וי אבדה נפש. והקשה, דוי הגוף מבעי ליה שיצאה ונאבדה ממנו הנפש יתרה, והשיב, כי סוד הדבר כי בכל אדם יש נפש וביום השבת מושכת עמה הנפש רוח קדושה ממעל, וכל יום השבת שהרוח נמצאת עם הנפש אז הנפש מתעלית הרבה בהיות הרוח עמה, ונקראת נפש יתירה, אבל כשיצא שבת ויצאה הרוח ממנו, אז הנפש אבדה אותו יתרון.

אות ב: עוד בספר שמות (דף ר"ה ע"ב), הקשה, שאין אמרו לא יצא אדם יחידי לא בלילי שבתות ולא בלילי רביעיות, והרי אמרו, כי לכך אנו מתפללים בלילי שבת הפורס סוכת שלום עלינו, להבריח כל המקטרגים לנקבי תהום רבה. ותיירץ, דמכל מקום אף על פי שאינם שולטים מתראים ליחיד.

אות ג: וכתב בספר במדבר (דף רמ"ג ע"ג), רעיא מהימנא, כי לכל אדם מישראל יורדת בשבת נפש יתירה, כל אחד לפי מדרגתו אם הוא חסיד נותנים לו ממדת חסד, ואם גבור הכובש יצרו ממדת גבורה, ואם הוא איש תם ממדת אמת, ואם הוא חכם ממדת כתר.

אות ד: וכתב בספר במדבר (דף רמ"ג ע"ג), (שמות לא, טז) את השבת לדורתם חסר כתיב, שצריך שישמרו את השבת בדירתם שלא יצאו מרשות לרשות.

ב. ראה הערה בסוף הספר.